

● ● ● **NaturaAgro**

A.B.M..d.o.o.

podravina i prigorje
Turisti kazaljica Koprivni košičana kežuparje

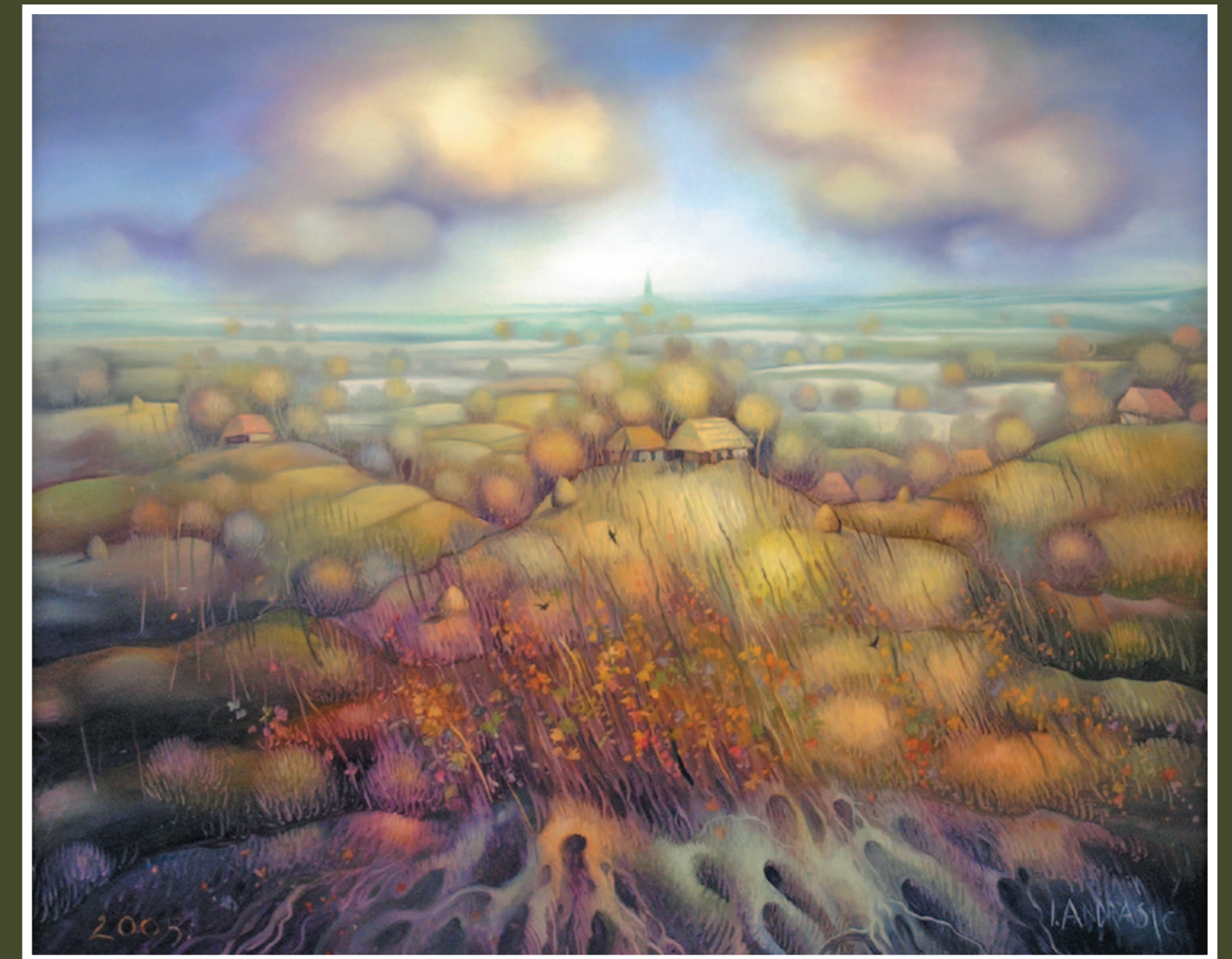

OFG Mito cc Mirjan

GPZ GRADEVINSKO
PROIZVODNA
ZADRUGA
MOLVE

Zlati Klas d.o.o.

ŽELJKO KOŽARI
pjesme

Jesensko doba

IVAN ANDRAŠI
slike

ŽIVLENJE

Rano sem se naglo zdigel
pak sem si na svitnjak stal
da se nis za ormar vlovil
nosa bi si polupal.

Vražjavura kaj me tera,
tak bi rado ja još spal
nekaj lepo z ranja senjal
po posteljki se valjal.

Telumi je nekak zima,
ave dolgo ne sem pil,
v križimame nekaj štreca
zmukomsemse aki vnil.

V želucu se furt preta e
ono kaj semsno kajel
pomalo me se živcira
ne znam ni kam bi se del.

Turobno je ovo vreme
još bi navek letit štel,
al je žmeko ovo breme
kaj semganaple adel.

Pogled leti kakti strela,
srce v prsima ne spi,
to življenje kamne pela?
Zgledavle emek zemli.

Željko Kožari

Ivan Andrašić

JESENSKO DOBA

Jesensko doba, liš e je žuto,
v gustu se meglu oblekel breg.
Glede z podolja nekak mi zgleđa
kak da se Mesec zrušil za klet.

Lagvi su puni, moštek dozreva,
još jedno leto budem otpisal.
Z veseljem nazdravil novomu danu
i zapopeval kaj mi je neko na vrata
napisal.

Još se nigdar z kleti nesu
razišli Hrvati
kaj si nebi spili jednu
kupicu pri vrati!

Sedni prijatel, vkleti je toplo.
Brige ostavi za onaj svet.
Pogle ez oblok, kak ti se ini?
Ko da se Mesec zrušil za klet!

Daj zapopevaj, kupicu zdigni,
vreme nam beži, dugo nas ni.
Starom lampasu ko sneji namigni
Predi nek odeš još jednu putnu z
menom popi, jer

Još se nigdar z kleti nesu
razišli Hrvati
kaj si nebi spili jednu
kupicu pri vrati!

Željko Kožari

Ivan Andrašić

POPEVKA ZA PAJDAŠA

(Jožini Turkovi u)

Još v era, kak veter,
nuz mene si prešel
z popevkomna obi,
kak pravi Peš an
i dogo potlam
za Tebom je zvonelo:
„Odi malaz menomvja men...“
Pajdaš moj, nigdar niš e
ni brat,
ni sestra,
ni mati Tvoja
ne budu osetili
ko zemla ovateža ka
kuliko fališ
Se bertije,
od „Megle“ do Otrovanca,
saproš enja,
Martinja,
Vinceki
i kni ne zgodbe vkleti,
bez Tebe ne budu – ništ.
Jerbo denje svetlo
nebo tak bleš alo,
ni popevka z klanca
nebo tak zvonela,
kak negdar,
dok Ti bil si z nami.

Željko Kožari

Ivan Andrašić

HAJTE DEKLE, PEMO V KLET

Dve sem dekle nabrkaval
kaj bi išli mi v gorice
i sakaj imobe aval
jajca, sira, kobasice.

Prva veli nejde z nama
ona voli biti sama,
a druga bi išla rado
ako dobi za pomado,
namazala bi se rado.

Dve sem dekle opet snubil,
daval lepi rlen cvet.
Mesec, zvezde sem im nudil
samo kaj bi došle v klet.

Jednastalno se zbr kava
veli nekaj ne je zdrava,
drugarado o e iti
ako dobi za popiti,
dobila bu i po riti.

Hajte dekle, pemo v klet
tam je istam lepši svet.
Vin ekasi bumospili
i veseli poprav bili.

Jelo, pilo i postelka
vkleti samo navas eka
Nek vas nikaj ne busram
hajte dekle, ajmo tam

Željko Kožari

Ivan Andrašić

DEDEK

Celi život mi govore,
moraš navek dober biti.
Nejdi nikam, budi doma,
samo delaj, nemoj piti.

Ako ne buš starše slušal
vbirtiju se navek vlekel,
bude vrag po svoje došel,
pak te zeme z sehom v pekel.

Jemput mi je dedek rekel:
Nek se fu ka vrag i pekel!
Bolje trbuh od pija e,
nego grba od štija e!

Dojde knica, Mesec svetli,
televizor furt klepe e.
Mene nekaj stalno kopa,
pak me vu birtiju vle e.

Pitaju me: Kampak ideš?!
Zakaj nejdeš odma spati?
Zutra ima puno posla
i treba se rano stati.

Jemput mi je dedek rekel:
Nek se fu ka vrag i pekel!
Bolje trbuh od pija e,
neko grba od štija e!

Željko Kožari

Ivan Andrašić

PODRAVSKA JESEN

Zdeni veter poljempuše,
nastrnjake pada knica
Znad Drave se megladiže,
v gmiljuhu i no naftica

Ski emse po praznem polju,
nuz mene se cucek vle e.
Cmi fti i zrakomlete,
avreme se brže te e.

Željko Kožari

Došla jesen v Podravinu,
nato ila lagve z vinom,
zažutela Bilogoru,
napunila se z tišinom.

Ivan Andrašič

FALA EC

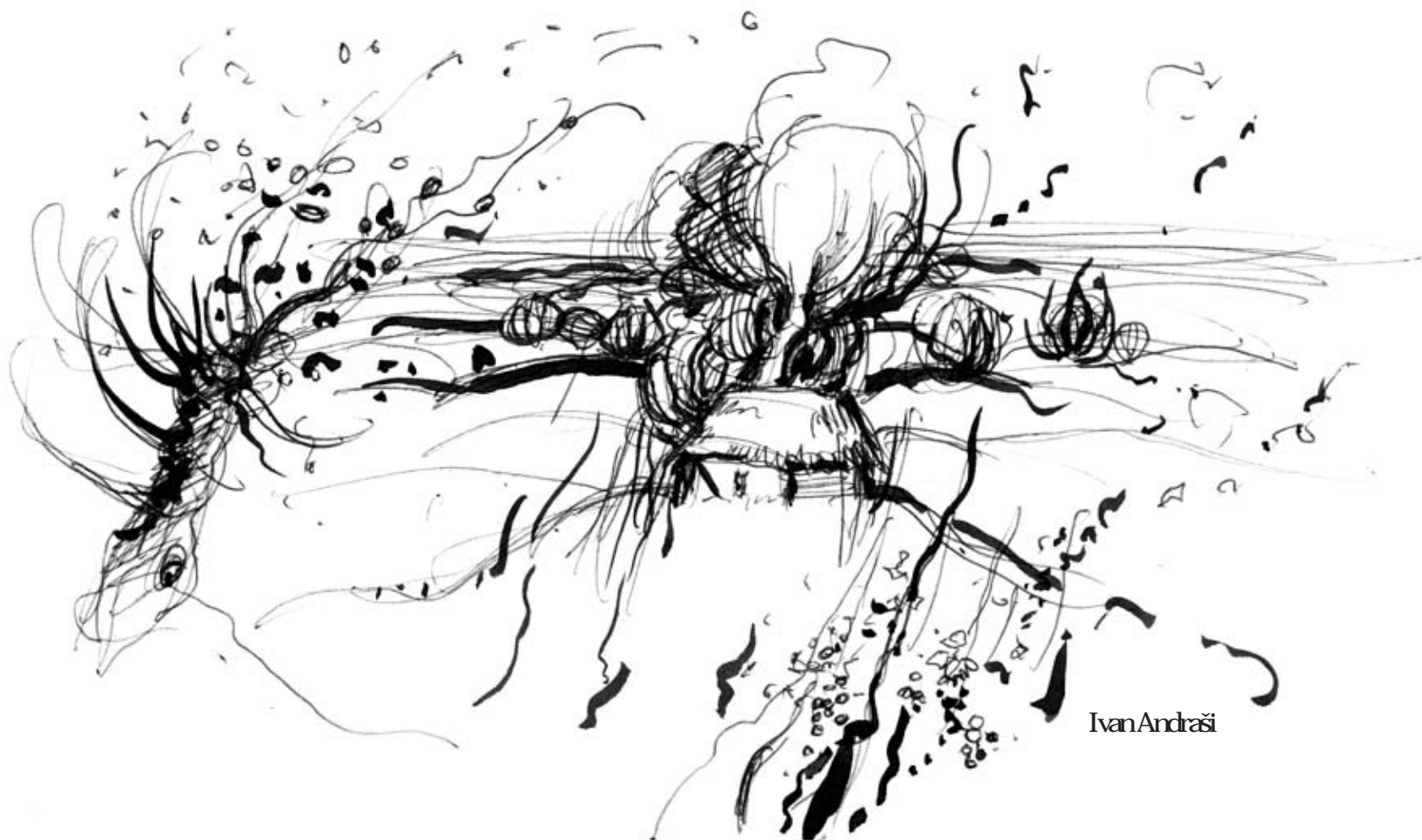
Ležim, gledimi preišlam
istam dai lep je ovsvet,
z podolja otavadiši,
amedar leti z cvetanacvet.

Gledim polja, šume zelene,
v daljini reke srebrni trag.
Znad glave lete leptiri i mele,
acvetjemdiši zavaj drag

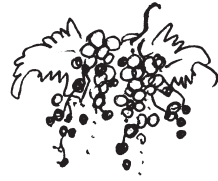
Ponos mi z popevkom napuni dušu,
koju prizivlje cirkveni zvon,
pak puš am misli nek se razijdu
i najdu davnih pretkov tron.

Pak kli emsreten, ganut vu duši,
kak dasemnašel Sveti Gral.
Falati Božek za ovfala ec
kaj si ganama Hrvatimadal!

Željko Kožari

Ivan Andrašić

VU ONO VREME

Se amse bil semšmrklivec mali
dok semz japomišel v gorice,
onak po starinski – nogaza nogom,
z krmežljom v joku, mamposle knice.

Išli smo bos po toplom pesku
v daljini su se belele breze.
Kroz žita, kuruze, livade cvetne
vodile su nas diše esteze.

I baš dok je zdiglo se Sunce
pred menom kak da se otprl cvet,
zgleдал semlice deda z musta i,
veliki orej, starinsku klet.

Vu ono vreme se bilo je vekše,
bil je debeli, veliki sneg
drvlje, klanci, kleti, gorice.
Bormeš i vekši bil je naš breg.

A denes se to gingavo zgleđa
naopa ke se je okrenul svet,
ve zdavnana nema orejani deda
tek z tugom negda zdehne se klet.

Željko Kožari

Ivan Andrašić

ŠTEFICA

Štefca je biladekla,
velede ki si,
se skup nas je za nos vlekla
bez obzira gdi.

Štefca je denes gospa,
vele vselusi,
a kak je do toga došla
to ih briga ni.

Željko Kožari

Bilavamje, kak bi rekel,
vu itel života,
i ja sem se za njom tepel
pak me ni sramota.

Se bogactvo celog sveta,
toga vredno neje,
prvi put dok krv rascveta,
a život se smeje.

Bili su to lepi caji
dok sem Štefu kral,
dani ih je sadanajti,
se bi za to dal.

Poslalani jedno pismo,
veli, neje mala
Mi seljaki zanju nesmo,
za Švabu se vdala

Došli jesuz limuzinom,
kak se ve to patri.
Gledeli smo i komeli
kak pred svecom fratri.

Ivan Andrašić

PODRAVINO DOBER DAN

Ti si meni se kaj o em
diše aruža, flicalet.
Gdasemz tebomsej trepe em
daješ se kak meli cvet.

Ti si sunce kaj me greje,
zlatnazvezda Danica,
draga žena kaj se smeje,
ve naželjaz ve era

Ti si suza v mojem joku,
trag detinjstva kaj me eka,
bistra voda v potoku,
slatka kaki ašamleka

Ti si meni se kaj trebam
zlatno klasje koje zri,
sre ensem dok tebe ima
v tebi mi sre aspi.

Nikomne damdate dira,
niti kvari slatki san.
za tebe je ta popevka
Podravino, dober dan!

Željko Kožari

Ivan Andrašić

VLEZLO MI JE NEKAJ V SRCE

Vlezlo mi je nekaj v srce
pak me opet k tebi vleče
vovem telu mladost vrišči
pak me žulja, stišče, peče.

V beli šlajser se oblekla
Bilogora punalada
zimsko ruvo z sebe slekla
i špinice se kakti mlada.

Prek ravnice joko leti
išče one stare steze
do šumarka gdi su rasle
jalše, vrbe pa i breze.

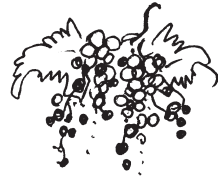
Tam sem zdavna se kopital
pišči lončanju sem nosil
i sad bi se tam odskital
i z rukama šaša kosil.

Po pesku se opet valjal
me lasi joj miloval
opet norcaz sebe spravljaj
drago lice joj kušoval.

Željko Kožari

Ivan Andrašić

FALIŠ MI

Znam da zgora stalno glediš
se kaj dole delam ja
i kak negdar se bekeljiš
„Se to nikaj ne valja!“

Malo togasi mi rekel,
puno više ja sem štel
i dok si po stija prešel
kak da si mi dušu zel.

Puno put me vidiš v knice
kak na gore ja gledim
pa gda nemrem videt lice
možda pogled tvoj vlovim

Ak sponova dojdeš dole,
i dok sretremo se mi,
odsihre i kaj znamre i
bumti rekel – fališ mi!

Željko Kožari

Ivan Andrašić

